

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 46-0-0 มีผลทำให้ข้าวมีการเจริญเติบโตที่ดี และให้ผลผลิตสูงที่สุด โดยมีผลทำให้ข้าวมีการแตกกอตี และมีค่า SCMR มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีผลทำให้น้ำหนัก 1,000 เม็ดต์ น้ำหนักเมล็ด น้ำหนักฟางแห้ง และน้ำหนักแห้ง ทั้งหมดสูงที่สุดเมื่อเทียบกับการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว หรือเปรียบเทียบกับการใส่สาหร่ายดังกล่าวร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรอื่นๆ แต่การใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 46-0-0 มีแนวโน้มให้ดัชนีเก็บเกี่ยวต่ำ

2. การใช้ปุ๋ยสาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสามารถช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโต และผลผลิตน้ำหนักเมล็ดของข้าวได้ดีกว่าการไม่ใส่สาหร่าย ซึ่งการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 สามารถช่วยทำให้ผลผลิตข้าวที่ปลูกในเรือนหดลดลงเพิ่มขึ้นได้ 56.2-56.4 เปอร์เซ็นต์ และข้าวที่ปลูกในสภาพแปลงหดลดลงผลผลิตเพิ่มขึ้น 11.4-17.8 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย ซึ่งการใส่สาหร่ายร่วมกับปุ๋ยสูตรดังกล่าวมีแนวโน้มให้การแตกกอตี ให้ผลผลิตน้ำหนักเมล็ด น้ำหนักฟางแห้ง และน้ำหนักแห้ง ทั้งหมดสูงกว่าการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว และสูงกว่าการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-20-0

3. การใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว การใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 และการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-20-0 จะช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวได้มากในสภาพแปลงหดลดลง โดยมีผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเพียง 1-2 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ส่วนการใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว การใช้สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-20-0 ในสภาพเรือนหดลดลงทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 31.0-36.0 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย

4. การใส่สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว หรือใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 หรือสูตร 0-16-8 หรือสูตร 0-20-0 มีต้นทุนในการผลิตต่ำกว่าการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 แต่การใส่สาหร่ายสีเขียวแกลมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว หรือใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือสูตร 0-20-0 ให้ผลผลิตต่ำกว่าการใช้ปุ๋ยเคมี ส่วนการใส่สาหร่ายสีเขียวแกล

นำเงินร่วมกับปุ๋ยสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าการใช้ปุ๋ยเคมีเพียงอย่างเดียว 161-211 บาทต่อไร่ และมีแนวโน้มให้ผลผลิตข้าวสูงใกล้เคียงกันกับการการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 46-0-0

อภิปรายผล

1. ผลกระทบของการใช้ปุ๋ยสำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินต่อการเจริญเติบโตของข้าวพันธุ์ชั้นนา 1

จากการศึกษาอิทธิพลของการใช้สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินและปุ๋ยเคมีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวพันธุ์ชั้นนา 1 จะเห็นได้ว่าความสูงของต้นข้าวค่อนข้างสูงโดยเฉพาะข้าวที่ปลูกในสภาพแปลงทดลอง (ตารางที่ 8) และค่า SCMR ของข้าวที่ได้รับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และ 46-0-0 มีค่าสูงกว่าการใส่สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรต่าง ๆ (ตารางที่ 3 และ 9) โดยเฉพาะเมื่อข้าวอายุได้ 90 วันหลังออก รวมทั้งมีแนวโน้มให้การแตกกอที่ดี (ตารางที่ 2 และ 10) ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับประทานวิตามินซึ่งมาจากต้นข้าวได้รับธาตุในโตรเจนในปริมาณสูงจากวัชพืชทั้งสองสูตร ซึ่งส่งผลให้ใบมีปริมาณคลอโรฟิลล์มากและมีประสิทธิภาพในการสังเคราะห์แสงจึงทำให้ต้นข้าวมีการเจริญเติบโตดีกว่า ซึ่งเห็นได้จากค่า SCMR ในกรณีการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และ 46-0-0 มีค่าสูงกว่ากรณีอื่นๆ ซึ่งความสามารถในการสังเคราะห์แสงของใบพืชจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณในโตรเจนในใบพืชเป็นหลัก เนื่องจากในโตรเจนเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคลอโรฟิลล์และโปรตีนที่ใช้ในกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสง (Evans, 1989) โดยที่ความเข้มข้นของในโตรเจนในใบพืชจะมีความสัมพันธ์กับค่า SCMR ที่อ่านได้จากเครื่อง Chlorophyll Meter (SPAD-502) (Peng et. al., 1996) ซึ่งในโตรเจนเป็นธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของข้าวทำให้เซลล์พืชมีการแบ่งตัวและขยายตัวตามยาว ได้ดีซึ่งมีผลทำให้ข้าวมีความสูงเพิ่มขึ้น (Salem, 2002)

การใช้สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือ สูตร 16-20-0 สามารถทำให้ต้นข้าวเจริญเติบโตดีเมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย หรือเทียบกับการใส่สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือ สูตร 16-20-0 ร่วมกับการใช้สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินมีผลทำให้ความสูงของต้นข้าวมีแนวโน้มสูงกว่าการไม่ใส่ปุ๋ย (ตารางที่ 2 และ 8) นอกจากนี้ในกรณีการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือ 0-20-0 ร่วมกับการใช้สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินไม่แตกต่างไปจากการใส่สำหรับรายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว และไม่แตกต่างไปจากการไม่ใส่

ปุ่ย (ตารางที่ 2 และ 8) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้รับชาตุในโตรเจนที่ตึงได้จากสารร้ายสีเขียว แแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโต จึงทำให้การเจริญเติบโตของข้าวไม่ดี ดังนั้นแหล่งของชาตุในโตรเจนหลักที่ข้าวใช้ในการเจริญเติบโตจึงได้มามาจากน้ำเงิน kem จากการทดลองซึ่งให้เห็นว่าการใช้สารร้ายสีเขียวแแกมน้ำเงินร่วมกับปุ่ย Kem จะดีกว่าไม่ดี ซึ่งในระยะแรก ข้าวจะได้รับชาตุในโตรเจนจากน้ำเงินก่อน เพราะในช่วงแรกของการใช้สารร้ายสีเขียวแแกมน้ำเงิน นั้นความเป็นประ予以ชันของชาตุในโตรเจนจะต่ำ เนื่องมาจากประชารของสารร้ายยังมีจำนวนไม่มากพอ ทำให้ปริมาณในโตรเจนที่ตึงได้มีอยู่ในปริมาณต่ำ และในโตรเจนบางส่วนที่ถูกปลดปล่อย ออกมายังมีปริมาณไม่นานพอจึงไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของข้าว สารร้ายจะต้องใช้เวลาใน การเพิ่มจำนวนประชากรให้มากขึ้น ปริมาณในโตรเจนที่ตึงได้จึงจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และ ในโตรเจนบางส่วนก็จะได้มามาจากเซลล์สารร้ายสีเขียวแแกมน้ำเงินที่ตายลงไปแล้วถูกย่อยลายโดย ชุดินทรีย์ชนิดอื่น และชาตุในโตรเจนถูกปลดปล่อยออกมาเป็นประ予以ชันต่อพืช (Giller, 2001) เมื่อ พิจารณาถึงการออกดอกของข้าว พบว่า การออกดอกของข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 ที่ปลูกในกรมวิชิตฯ ฯ มีระยะการออกดอกที่ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 3 และ 10) โดยที่การออกดอก 50 เปอร์เซ็นต์ ของ ข้าวที่ปลูกในสภาพเรือนทดลองจะอยู่ในช่วงอายุเฉลี่ย 81-88 วันหลังจาก (ตารางที่ 2) และข้าวที่ ปลูกในสภาพแปลงทดลองจะอยู่ในช่วงอายุเฉลี่ย 79-81 วันหลังจาก (ตารางที่ 10) ทั้งนี้เนื่องมาจากการ ข้าวพันธุ์ชัยนาท 1 เป็นข้าวพันธุ์ไม่ໄวด์อ่องแสงจึงทำให้การออกดอกของข้าวไม่แตกต่างกัน (ศูนย์วิจัยข้าวชัยนาท, 2555 ; ฐานข้อมูลพันธุ์ข้าวรับรองของไทย, 2555ฯ)

2. ผลของการใช้ปุ่ยสารร้ายสีเขียวแแกมน้ำเงินต่อผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของ ข้าวพันธุ์ชัยนาท 1

จากตารางที่ 4 และ 11 พบว่า การใส่ปุ่ย Kem สูตร 16-16-8 ร่วมกับ 46-0-0 มีผลทำให้ ผลผลิตน้ำหนักเมล็ดและน้ำหนักฟ่างแห้งสูงกว่าการใส่ปุ่ย Kem สูตร 16-16-8 หรือ 16-20-0 ร่วมกับ การใช้สารร้ายสีเขียวแแกมน้ำเงิน และสูงกว่าการใช้สารร้ายเพียงอย่างเดียว หรือการไม่ใส่ปุ่ย Kem ทั้งนี้เนื่องจากการใส่ปุ่ย Kem สูตร 16-16-8 ร่วมกับ 46-0-0 มีผลทำให้การสะสมของชาตุในโตรเจน ที่มากขึ้น จึงช่วยส่งเสริมทำให้ข้าวมีการ พอกฟอร์สและไพรเทสเซียนในพืชชูในปริมาณสูง (ตารางที่ 14) จึงช่วยส่งเสริมทำให้ข้าวมีการ เจริญเติบโตและผลผลิตสูงเพิ่มขึ้น ซึ่งการใส่ปุ่ย Kem สูตร 16-16-8 และ 46-0-0 ยังมีแนวโน้มให้ จำนวนรวงตอกและจำนวนเมล็ดต่อรวงสูง นอกจากนี้ยังทำให้น้ำหนัก 1,000 เมล็ดสูงที่สุดเชิง สร้างผลทำให้ผลผลิตน้ำหนักเมล็ดข้าวสูงที่สุด (ตารางที่ 4, 5, 11 และ 12) ในสภาพเรือนทดลองการ ใส่ปุ่ย Kem สูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 ทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 57.1 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการ

ไม่ใส่ปุ๋ยเคมี รองลงมา กือ การใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับสูตร 16-20-0 โดยให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 56.4 และ 56.2 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย ตามลำดับ ส่วนการใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว หรือใส่ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-0 หรือ 0-20-0 ให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 31.1-36.0 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย สำหรับในสภาพแปลงทดลองการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และ 46-0-0 ทำให้ผลผลิตของข้าวเพิ่มขึ้น 23.5 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ยเคมี แต่การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และ 46-0-0 มีแนวโน้มให้ดัชนีเก็บเกี่ยวต่ำ เมื่อจากปริมาณไนโตรเจนที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่จะช่วยส่งเสริมผลผลิตในส่วนที่เป็นพังข้าวมากกว่าส่วนที่เป็นเมล็ด ในขณะที่การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 ร่วมกับการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 17.8 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 11.4 เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ตาม การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือ 0-20-0 ร่วมกับการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน หรือการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียวให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย 1-2 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น จากการทดลองซึ่งให้เห็นว่าการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในนาข้าวสามารถช่วยเพิ่มขึ้นผลผลิตของข้าวได้ แต่ต้องใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่มีธาตุในไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบ จากการศึกษาในครั้งนี้ควรแนะนำให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 จะทำให้การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในนาข้าวมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะในช่วงแรกของการเจริญเติบโตข้าวได้รับธาตุในไนโตรเจนจากปุ๋ยเคมี และเมื่อสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินมีปริมาณเพิ่มสามารถตระหง่านไนโตรเจนได้มากขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อข้าวในระยะหลัง กือ ช่วงการแตกกอ การออกดอก และการสร้างเมล็ด ดังนั้นจึงทำให้การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 มีประสิทธิภาพที่ดี

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างงานทดลองในสภาพเรือนทดลองและในสภาพแปลงทดลองจะเห็นได้ว่าการเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวที่ปลูกในสภาพเรือนทดลองและมีการใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินจะมีการเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวที่มากกว่าในสภาพแปลงทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมพร และคณะ (2534) ที่พบว่า การใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในการปลูกข้าวในกระถาง สภาพเรือนทดลองทำให้น้ำหนักเมล็ดข้าวเพิ่มขึ้น 12-26 เปอร์เซ็นต์ แต่การใส่สาหร่ายดังกล่าวในสภาพแปลงทดลองมีทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเพียง 3-5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสาเหตุที่ผลการทดลองในกระถางดีกว่าในแปลงทดลองอาจเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในกระถางมีประสิทธิภาพสูงกว่า เพราะสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้

การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินสามารถช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวได้ Echlin (1996) รายงานว่า การใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินลงไว้ในดินนอกกาจจะช่วยทำให้

ปริมาณในโตรเจนในดินเพิ่มขึ้นแล้วซึ่งช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุและความสามารถในการดูดซึมน้ำของดิน ทำให้คินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้สาหร่ายดังกล่าวในนาข้าวช่วยทำให้ ข้าวมีการเจริญเติบโต และให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น Ghosh and Saha (1993) รายงานว่าการใช้สาหร่าย สีเขียวแกมน้ำเงิน สามารถช่วยทำให้ผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้นและช่วยทำให้ตอซั้งข้าวมีปริมาณเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกันกับ Samal and Kannaiyan (1996) พบว่า สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินทำให้ข้าว เจริญเติบโต และให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาของ Thamida Begum *et al.* (2011) พบว่า การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน ร่วมกับการใส่ปุ๋ย urea ในอัตราต่อ 20-40 กิโลกรัมต่ำข่องอัตรา ปุ๋ยแนะนำมีผลทำให้จำนวนหน่อต่ออကอ จำนวนรวงต่ออค ความยาวของรวง น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ผลผลิตเมล็ด และปริมาณตอซั้งสูงกว่าไม่ใช้สาหร่ายดังกล่าว จากการศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินในนาข้าวสามารถช่วยทำให้ข้าวมีการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตที่ดี แต่การใส่สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถเพิ่มผลผลิตข้าวได้สูงที่สุด การใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสามารถช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิตข้าว ได้ เพราะในช่วงระยะแรกของการเจริญเติบโตข้าวได้ชาตุในโตรเจนมากจากปุ๋ยเคมี และเมื่อชาตุใน โตรเจนจากปุ๋ยเคมีหมดไปข้าวจะได้รับในโตรเจนมากจากการครองในโตรเจนของสาหร่ายสีเขียว แกมน้ำเงิน สองคลื่นกับการศึกษาในครั้งนี้ที่ชี้ให้เห็นว่าการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับ ปุ๋ยเคมีที่มีชาตุในโตรเจนรวมอยู่ด้วยสามารถช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและผลผลิตข้าวได้ดี น่องจากชาตุในโตรเจนเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคลอโรฟิลล์ทำให้พืชมีสีเขียว มีประสิทธิภาพ ในการสังเคราะห์แสง และชาตุในโตรเจนยังช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและผลผลิตข้าวให้สูงขึ้น จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างค่า SCMR ซึ่งเป็นการวัดค่าคลอโรฟิลล์ทางอ้อมกับผลผลิตเมล็ด น้ำหนักฟางแห้ง และน้ำหนักแห้งส่วนหนึ่งดินทั้งหมดพบว่ามีค่าสหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.25- 0.50**, 0.30-0.42** และ 0.31-0.65** ตามลำดับ ซึ่งมีสหสัมพันธ์ในทางบวกซึ่งให้เห็นว่าปริมาณ คลอโรฟิลล์มีความสัมพันธ์กับการให้ผลผลิตของข้าว จากงานทดลองในครั้งนี้จะเห็นได้จากการ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 ร่วมกับการใช้ปุ๋ยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินนั้นสามารถ เพิ่มผลผลิตข้าวได้กว่าการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือสูตร 0-20-0 ร่วมกับการใช้สาหร่ายสีเขียว แกมน้ำเงิน (ตารางที่ 4) ถึงแม้ว่าผลผลิตของข้าวที่ได้จะไม่สูงเท่ากับการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับสูตร 46-0-0 ก็ตาม แต่การใช้ปุ๋ยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีจะช่วยลดต้นทุน การผลิต เนื่องจากปุ๋ยสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินมีราคาต่ำกว่าปุ๋ย urea (46-0-0) นอกจากนี้การใช้ สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินยังสามารถปรับสภาพดินให้มีความอุดมสมบูรณ์และชังเป็นแหล่ง ในโตรเจนของดินในการปลูกข้าวถูกต่อไป (Giller, 2001) เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการ ทดลองปลูกข้าวเพียงฤดูกาลเดียวเท่านั้นซึ่งเป็นข้อจำกัดของการทดลองจึงอาจทำให้เห็นผลการทดลอง

ที่ไม่ชัดเจนมากนัก เพราะการใช้ปุ๋ยชีวภาพต้องใช้ต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหลายครั้งจึงจะเห็นผลที่ชัดเจน

3. ผลของการใช้ปุ๋ยสำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินต่อปริมาณธาตุในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในพืช

จากการวิเคราะห์ธาตุอาหารในต้นข้าวที่ระยะออกดอก 75 เปลอร์เซ็นต์ พบว่า มีความแตกต่างกันของปริมาณธาตุในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม (ตารางที่ 14) ปริมาณในโตรเจนในข้าวที่ระยะออกดอก 75 เปลอร์เซ็นต์ จะมีมากที่สุดเมื่อมีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และ 46-0-0 รองลงมา คือ การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 ร่วมกับการฉีดพ่นปุ๋ยสำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือสูตร 0-20-0 ร่วมกับการฉีดพ่นปุ๋ยสำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน และการใส่สำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว ในขณะที่กรรมวิธีไม่มีการใส่ปุ๋ยเคมีให้ปริมาณในโตรเจนต่ำสุด นอกจากนี้การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 กรรมการใส่สำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับการใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่างๆ ยังให้ปริมาณฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในต้นข้าวขึ้นข้างสูงกว่าการไม่ใส่ปุ๋ยเคมี ทั้งนี้อาจเนื่องจากมาระสูบของในโตรเจนที่เพิ่มขึ้นช่วยส่งเสริมให้พืชมีการดูดใช้ธาตุฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมเพิ่มขึ้น จากผลการทดลองขึ้นได้ว่าการระสูบธาตุในโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ปริมาณมากส่งผลทำให้ข้าวเจริญเติบโตดีและให้ผลผลิตสูงกว่าการระสูบธาตุอาหารดังกล่าวในปริมาณต่ำ โดยเฉพาะในกรรมวิธีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 และการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือ 16-20-0 ร่วมกับการฉีดพ่นปุ๋ยสำหรับร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน ซึ่งมีผลผลิตข้าวที่สูงเมื่อเทียบกับกรรมวิธีอื่นๆ Ros *et al.* (1997) พบว่า เมล็ดพันธุ์ที่มีการสำรวจฟอสฟอรัสในเมล็ด จะช่วยเพิ่มการเจริญเติบโตของต้นกล้าข้าวได้ และสอดคล้องกับ Hok *et al.* (2009) ที่รายงานว่าการระสูบธาตุฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมในเมล็ดข้าวมีผลต่อคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ ปริมาณในโตรเจนอาจเป็นปัจจัยหลักในการควบคุมการเจริญเติบโตของต้นกล้า Harada and Harada and Toriyama (1998) สรุปว่า การเพิ่มปริมาณในโตรเจนในเมล็ดพันธุ์อาจช่วยปรับปรุงคุณภาพเมล็ดพันธุ์และยกระดับความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ นอกจากนี้การเพิ่มของผลผลิตของข้าวยังมีความสอดคล้องกับปริมาณธาตุอาหารที่ สะสมอยู่ในส่วนของฝางข้าวด้วย Begum *et al.* (2001) รายงานว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการดูดใช้ธาตุอาหารและผลผลิตข้าว และจากการทดลองของ Brohi *et al.* (2000) พบว่าการดูดใช้ธาตุอาหารของข้าวมีผลต่อผลผลิตน้ำหนักแห้ง ผลผลิต และปริมาณธาตุอาหารในเมล็ดพันธุ์ และฝางข้าวเพิ่มขึ้น

4. ต้นทุนการผลิต

จากการเก็บข้อมูลต้นทุนการผลิตข้าวในกรรมวิธีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 มีค่าต้นทุนการผลิตมากที่สุดเท่ากับ 3,197.60 บาทต่อไร่ (ตารางที่ 16) รองลงมาคือ กรรมวิธีการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 ร่วมกับการใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 ร่วมกับการใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-20-0 ร่วมกับการใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน การใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 ร่วมกับการใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน และการใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีต้นทุนการผลิตเท่ากับ 3,016.00, 2,986.60, 2,872.00, 2,866.48 และ 2,500.00 บาทต่อไร่ ตามลำดับ ในขณะที่การไม่ใส่ปุ๋ยมีต้นทุนการผลิตต่ำสุด เท่ากับ 2,300.00 บาทต่อไร่ โดยที่ต้นทุนในการผลิตข้าวเบ่งออกเป็น ค่าเมล็ดพันธุ์ 650 บาทต่อไร่ ในพื้นที่ 1 ไร่ ใช้เมล็ดพันธุ์ในอัตรา 25 กิโลกรัม เมล็ดพันธุ์ราคาดิโกรัมละ 26 บาท ส่วนต้นทุนการเตรียมดินเท่ากับ 650 บาทต่อไร่ ซึ่งแบ่งเป็นค่าไถดี 250 บาทต่อไร่ และค่าไถแปรและคราดทำที่ออก อีก 400 บาทต่อไร่ สารเคมีกำจัดวัชพืช 350 บาทต่อไร่ และค่าเก็บเกี่ยว 650 บาทต่อไร่ ส่วนที่เหลือจะเป็นค่าปุ๋ยเคมีสูตรต่างๆ 620-954 บาทต่อกระสอบ และสารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน 200 บาทต่อตัน

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตข้าวนานาปรุงระหว่างการใช้สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินและปุ๋ยเคมี พนว่า การใส่สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินเพียงอย่างเดียวจะช่วยลดต้นทุนการผลิต 697 บาทต่อไร่ เมื่อเทียบกับการใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 และสูตร 46-0-0 สำหรับการใช้สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงิน ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 16-16-8 หรือสูตร 16-20-0 สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ 181 และ 211 บาท ต่อไร่ ตามลำดับ ส่วนการใช้สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 0-16-8 หรือสูตร 0-20-0 สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ 331.12 และ 325.60 บาทต่อไร่ ตามลำดับ ในขณะที่การไม่ใส่ปุ๋ยเคมีจะช่วยลดต้นทุนการผลิต 897.60 บาทต่อไร่ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการใช้สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินจะช่วยลดต้นทุนการผลิตได้แต่เมื่อเทียบผลผลิตข้าวแล้วยังต่ำกว่าการใช้ปุ๋ยเคมี ดังนั้นจึงควรใช้สารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีจะช่วยทำให้ข้าวมีการเจริญเติบโตและผลผลิตเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษาอิทธิพลของการใช้ปุ๋ยสารร้ายสีเขียวแกมน้ำเงินร่วมกับปุ๋ยเคมีต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบของข้าวพันธุ์ชั้นนาท 1 ในครั้งต่อไปมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ควรมีการศึกษาในสภาพแเปล่งทดลองเพิ่มเติมหลายสถานที่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีระยะเวลาในการศึกษาที่ยาวนานขึ้น โดยอาจทำการทดลองในแเปล่งเดียวกันแต่ทำหลายครั้งในรอบปีหรือทำการทดลองหลายปี เพราะการใช้สาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินซึ่งเป็นปัจจัยชีวภาพจะเห็นผลที่ชัดเจนต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานและต่อเนื่องหลายปี

1.3 ควรมีการวิเคราะห์ธาตุอาหารในคืน และวิเคราะห์ธาตุอาหารในส่วนของเมล็ดและฝางข้าวเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้อธิบายผลได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าปัจจัยเคมีหรือสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินที่ใส่ลงไปเพียงพอ กับความต้องการของข้าวหรือไม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY